

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКІ ВІСТІ

Середа

18

серпня

1943 р.

Рік
видання 3
№ 61 (162)
Ціна 1 крб.

Орган Олександрійського Гебітскомісара

Головна Квартира Фюрера Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

14-VIII-43 р.

Центром боїв на Східному фронті і вчора залишався район на південний захід від Белгороду. У перемінних боях совети знову зазнали дуже високих кривавих втрат. На Кубанському мостовому укріпленню ворог атакував лише послабленими силами.

У районі на захід від Орла і на фронті на південь і на південний захід від Вязьми ворог провадив численні атаки, які відбито в упертих боях. Незначні вклинення були негайно очищені або локалізовані. На південь від Ладозького озера ворог продовжував свої атаки з підтримкою сильної артилерії, танків і штурмових літаків. Ці атаки також заломилися з високими кривавими втратами для

ворога. Совети знову втратили 273 танки.

Авіація, яка і вчора бомбила советські скучення, батареїні позиції і колони постачання, збила 65 літаків.

На північно-фінському фронті нові советські контратаки на відрізок Лоухі залишилися без успіху.

На Сіцилії не було жадних значних бойових дій.

Під час переслідування над Атлантикою збито британський бомбардувальник і великий повітряний човен.

Вчора ворожа авіація провадила денну атаку на південно-східну територію Райху. Через скидання розривних і запальних бомб повстали в одній місцевості втрати в людях і пошкодження будинків.

15-VIII-43 р.

З південного відрізка Східного фронту повідомляють лише про місцеві бої.

Великий бій в районі на південний захід від Белгороду тривав з незменшеною впертістю. Совети скрізь, де вони атакували, були відбиті з кривавими втратами. В окремих місцях наші війська перейшли до протинаступів і, з підтримкою сильних з'єднань авіації, розбили висунуті наперед ударні групи ворога.

На захід від Орла і на фронті на південь і на південний захід від Вязьми також заломилися численні атаки советів у важких боях і з високими втратами для ворога.

На південь від Ладозького

озера вчора також відбито всі атаки большевиків.

Вчора совети втратили 86 літаків і 179 танків, з них 117 тільки в районі армійського корпусу на північний захід від Ярцева.

У Сіцилії ворог зазнав дошкульних втрат під час посиленних протинаступів на північному відрізку.

Німецький підводний човен-винищувач потопив у Середземному морі ворожий підводний човен.

Над північною територією Райху вчорашньої ночі літали лише поодинокі турбувальні літаки.

Успіхи наших літаків далекої віддалі над Атлантийським океаном

Атаки німецьких бойових і бомбардувальних літаків на далеку віддалі на вороже мореплавство в Атлантийському океані мали в місяці липні значні успіхи.

Після закінчених підрахунків і підсумків звідомлень, підтверджених фотографічним матеріалом, потоплено з британських супровідних конвоїв сім торго-

вельних кораблів разом у 73.077 рбт. а сім дальших кораблів у 49.000 рбт. частинно тяжко пошкоджено.

Наші літаки збили, крім цього, під час нальотів на супровідні конвої 16 чотиримоторних ворожих бомбардувальників. Між ними знаходилися великі повітроплавні.

Райхсмаршал Герінг у Гамбургу і Берліні

З Головної Квартири Фюрера прибув у четвер до Берліна Райхсмаршал Герінг. Тут мав він розмову з Райхсміністром Шпеєром на тему озброєння. Після цього направився Райхс-

маршал літаком до Гамбургу, де він, оглянувши докладно шкоди від бомбардування міста, обміркував з гауляйтером Кауфманом всі потрібні заходи.

Спроба нальоту американських бомбардувальників на румунський нафтовий терен

Переведений північно-американськими бомбардувальниками наліт на румунський нафтовий терен закінчився, як повідомляють, знищенням 36 чотиримоторних бомбардувальників, які були збиті у співдії німецьких і румунських протиповітряних сил, при чому румуни значенито боролися.

Румунські винищувачі кинулися на вороже з'єднання і значно допомогли тому, що ворожі з'єднання були розпоршені і не допущені до сконцентрованого удару.

Північні американці намагалися досягнути своєю метою в низьких польотах, але попали тут під нищильний оборонний вогонь німецької і румунської зенітної артилерії, яка з своїх зенітних веж збила певну кількість північно-американських бомбардувальників. Втрати ворога повинні ще значно збільшитися, бо багато атакуючих літаків було тяжко пошкоджених і, з огляду на далекий поворотний літ через море, не досягнути своїх баз.

Успішні нальоти японців на Рендову

Імператорська головна квартира повідомляє про успішний наліт японської флотної авіації на Рендову.

Під час трьох нальотів на сам порт та військові споруди в околиці затоплено:

Один великий транспортний пароплав, 4 середні та 6 малих транспортних пароплавів, один ніщильник та 6 десантних човнів. Пошкоджено один крейсер та один десантний човен і збито 9 ворожих літаків. Бомбами

затоплено порт торпедоносних човнів та одну перевантажну споруду на острові Бау за межами порту.

Також з однієї незадоволеної бази у південній частині Тихого океану повідомляють про сутячку з ворожими силами. Поблизу Кокабранга один японський ніщильник натрапив вночі на три ворожі торпедоносні човни, з яких один затопив вдачним таранним ударом.

Німеччина визнала Бірму.—Телеграма Райхсміністра закордонних справ

На повідомлення бірменського міністра закордонних справ, що Бірма створила незалежний уряд, Райхсміністр закордонних справ фон Ріббентроп відповів телеграфічно та признавши факт.

Крім цього, Райхсміністр закордонних справ передав урядові та народові Бірми щирі побажання уряду Райху та німецького народу щасливого майбутнього.

Рада міністрів для забезпечення румунського живна

Під головуванням заступника президента міністрів проф. Михайла Антонеску дебатовала рада міністрів над заходами, які треба поробити для збереження та забезпечення цього-річного живна.

Ті заходи мають бути переведені в інтересі виробника за допомогою національного банку. Професор Михайло Антонеску повідомив про свої переговори про забезпечення якнайбільш прибутково експорту до різних країв при полегшенні транзиту і транспорту.

Холоднокровність—це все

На північ від Орла вози однієї зв'язкової частини, які мали перевезти приладдя та амуніцію на далеко висунений пункт зв'язку, наткнулися в тих днях на світанку на два советські танки. Один з них негайно виїхав збоку з зарослого кущами терену та вїхав в середину колони.

Цей напад був такий швидкий та несподіваний, що вояки ледве встигли повискакувати з возів та схоронитися. Танки спершу не турбувалися розбитими у сутячці автами, тільки їхали далі. Тоді два вояки взялися до роботи, щоб з розбитих возів рятувати зброю та амуніцію та завести їх на пункт опору.

Коли один з них ще раз вертався, щоб схоронити ще придатні авта, його обступило багато большевиків та взяло в полон. Його приведено до одного танку, що стояв серед лану. Там був вже другий полонений, якого теж берегло багато большевиків.

Але за той час артилерійські спостерігачі достежили советську групу, зложену з приблизно 40 людей, та взяли її під вогонь. Недовго потім перейшли до протинаступу також гренадери. Ту хвилину використали

Нарада гебітскомісарів Миколаївської генеральної округи

У присутності постійного представника Райхскомісара для України президента Даргеля відбулась нещодавно в Миколаєві службова нарада гебітскомісарів генеральної округи.

Нараду відкрив генеральний комісар Опперман, вказуючи на великі завдання в найближчому майбутньому. Він висловив свою тверду впевненість, що всі з тою самою рішучою силою й готовістю, що й давніше, виконають ті завдання до кінця.

Після коротких рефератів: керівника головного відділу Віппера—про проведення жнив та осінніх польових робіт і керівника головного відділу Кляра—про питання набору робочих сил,—говорив постійний представник Райхскомісара про необхідність політичної активності всіх працюючих в Україні німців і дав політичну інструкцію, за якою всяка робота—чи в ділянці господарства, чи на харчовому секторі, чи в питанні набору до праці—мусить бути виконана.

У зв'язку з цим мали після цього гебітскомісари короткі реферати на особливо важливі теми.

оба полонені для втечі і по 6-годинному большевицькому полоні знову, цілі і здорові, прибули до своєї одиниці.

У подібну ситуацію попала одна група радистів, яка зайняла висунений наперед пункт дуже близько від головної бойової лінії ворога. Коли треба було швидко змінити позицію, та група, зложена з одного підстаршини та 4 вояків, всіля відірватися від ворога щойно в останній хвилині.

Коли 5 вістунів на своєму авті саме доїхало на найвищій пункт однієї відкритої височини, багато советських танків заступило їм дорогу. На нещастя, пошевалося також щось в авті та в мотоциклеті. Хоч оба вози на височині являли собою добру ціль для советів, шофер та радисти ні на хвилину не втратили холоднокровності, але серед ворожих танків, з яких один наблизився вже на 100 метрів, направляли свої вози.

В останній хвилині мотори знову рванули, і група, переслідувана сильно стріляючими советськими танками, приїхала на нову позицію та, зберігши своє цінне приладдя, могла передавати звіти, що були вирішально важливі для дальших протинаступів.

Сторожа над Кубанню

З самотного пагорба, декілька кілометрів за східним фронтом Кубанського мостового причілку, видно Кубанський краєвид у цілій його своєрідній красі. Широкі степи без дерев одагнулися в квітні пізнього літа. Лише тут і там дівоча краса степу, перервана смугами збіжжя, ланами кукурудзи та сояників, які сходять вниз по узбіччю гори або гуртуються навкруги довгих козацьких сіл. Від гір тягнеться кубанська низина з її темнозеленими багнами та великими зарослими очеретом озерами, лиманами.

По той бік річки знову підносяться пагорби, на яких часто помічається обведені ровом горби. Це кургани, прастарі могили зі свитських часів, або редути, які будували козаки у здобутому краї перед півтора століттями. На півдні зарисовуються над горизонтом блакитними силуетами гори Новоросійська, відноги Кавказу.

Це є Кубанський мостовий причілок, який, згідно волі та наказу Сталіна, мало бути «ліквідовано» вже до 1 травня цього року. Це краєвид, який в тих днях став знову ареною сильних боїв. Це штабель найкраще на південь висуненої частини німецького Східного фронту.

Польові залізничні ведуть сьогодні через самотній степ, який до цього часу не знав доріг, і позакладано тверді шляхи, щоб забезпечити постачання для передових ліній. Сапери та будівельні батальйони мають тут багато праці, під їх доглядом працюють тут рої місцевих робітників, переважно жінок та дівчат, які радо роблять тут та зі сміхом і вдволенням вітають кожний проїжджаючий віз.

Також цілі сотні туркестанців, азербайджанців та вірменів — вчора ще полонених, а сьогодні воїнів з місцевих «вєднань» добровольців — пильно працюють, щоб з вибоїстих глиня-

них доріг зробити проводи воюючих дивізій

Небагато кілометрів на схід від височини, з якої видно картину мирного кубанського краєвиду в його красі літніх барв, знаходиться від місяців центр оборонних боїв на Кубанському фронті, лисий гребінь гір, де земля похрипує нечисленними тяжкими та найтяжчими артилерійськими снарядами, гранатами та літунськими бомбами та де воєнний галас не вгавав ні на хвилину.

Ту височину знає кожний воєнний на тому відтинку, а для советів по той бік від німецьких окопів є вона жахливим місцем смерті та страхіття. До бою за цю височину, багаторічними оборонних позицій перед Кримською, ввели большевики в цих днях знову багато своїх «добірних бригад», щоб у рамках свого великого генерального наступу на Східному фронті перервати Кубанський мостовий причілок в цьому пункті.

Ураганний вогонь з більш, як 200 дул, що сконцентрувався на цьому відтинку, довгому на небагато кілометрів, почав нову фазу великого наступу. Ще під власним обстрілом вигнано большевиків на німецькі окопи, і за ціну сотень жертв, які розірвав їх власний погубний вогонь, їм вдалося небагато місцевих проломів у німецькі лінії.

Але ще того самого дня сміливими протидарями, діючих на тому відтинку баварських стрільців, очищено місяць пролому, а три дні пізніше була в німецьких руках знову височина, за яку йшли такі запеклі бої. Але ворог все ще не давав спокою. Його криваві втрати склали за п'ять днів понад 10.000 убитими. Полонені, які вийшли цілими з того пекла, оцінюють їх на багато вище. П'яту та шосту большевицькі бригади добірних стрільців майже цілковито винищено.

Валонські добровольці у боротьбі проти большевизму

З приводу других роковин від'їзду першого контингенту добровільного легіону «Валонія» відбулася в неділю пополудні у палаці мистецтв у Брюсселі маніфестація.

З'явилися високі представники армії, партії, бельгійського руху відродження, а також представники Італії, Іспанії і Румунії та багатотисячна народна маса на цю урочисту годину, що її центральним пунктом була промова провідника реквізитів оберштурмфюрера СС Неана Дегреля.

З глибших причин, які привели валонських добровольців стати в ряди німецьких товаришів зброї для знищення большевизму, вказав Дегрель перш за все волю свого народу. Закінчення промови Дегреля перейшло у визнання віри і вірності Фюрерові.

Собор Благовіщення віддано вірним Дніпропетровська

По звільненні України від большевизму буйно відродилося українське церковне життя. Перед вірними відкривалося дедалі більше церков, в яких вони могли тепер вже відверто виявляти свої релігійні почування.

Саме в цих днях в Дніпропетровську зроблено дальший крок у відновленні життя Православної Церкви. Генеральний комісар Дніпропетровської генеральної округи передав уповноваженому представникові Православної Церкви собор Благовіщення. Роботи над відновленням цього собору, який большевики перебудували бузи на ветеринарну клініку, вже в ході. Кошти робіт складатимуть приблизно 2 мільйони карбованців.

ПАМ'ЯТНИК НА БРАТНІХ МОГИЛАХ У ВІННИЦІ

Із десяти тисяч невинно замордованих жидівсько-московськими гайдуками Сталіна українців Вінниччини, вже видобуто із ганебних ям на місцях злочину у Вінниці та похоронено по-християнському майже три тисячі трунів. Праці, зв'язані з достойними похоронами мучеників, продовжуються.

Віля «саду смерті» — найбільшого місця терору у Вінниці, закладено новий християнський цвинтар. Тут рядом стоять великі братні могили. Вони закладані китицями квітів і вінками, що їх поклали тут на знак співчуття і пошани не лише українці Вінниччини, але також представники німецької влади, члени урядів європейських країн, закордонні лікарі і журналісти, численні делегації з України, Райху, Європи.

Ті нові могили зрошені сльозами також тих, чиїх рідні в них спочивають. Щоб увіковічити пам'ять невинно замучених братів, українське громадянство Вінниччини, за дозво-

лом і при підтримці німецької влади, вирішило збудувати на цьому цвинтарі жертв НКВД достойний пам'ятник. Вінницька міська управа ще в половині минулого місяця 16. 6. 1943 р. почала збирати кошти на задуманий пам'ятник.

Частина тих жертв зібрано під час урочистих похоронів добутих трунів, що їх відбулося вже 8, решту українське громадянство саме надсилає міській управі. Ось так до кінця місяця липня 1943 р. зібрано вже величезну порівняно суму 192.697 карбованців і 58 копійок.

З того саме місто Вінниця пожертувало 81.328 карбованців і 75 коп., Вінницький район 58.462 карб. і 83 коп., міста: Монастирище 41.540 карб., Гайсин — 750 карб., Немирів — 245 карб., Вороновиця — 365 карб. і т. д.

Серед жертводавців знаходиться, між іншим, також сербський журналіст Р. В. Живадкович, який пожертвував 2.000 карб., і

З місцевого життя

ОБЖИВКИ

В артілі „Победа“, м. Олександрія

Налилися соками хліба, виріли і стали половіти. Добірний колос схилив свою голівку, чекаючи на робітні руки. Вони, не барячись, прийшли. Заторохтіла косарка, вимахуючи крилами, забігали в'язальниці... Степ загомонів. Там, де жовтавий лан хвилювався під вітром, зарясніли густо снопи, важкі від налітого зерна.

Станіслав Антонович Щербо, наш старий знайомий, водить нас по своїй ділянці, розповідаючи про працю своїх артілячів, про жнива. Його розповідь красномовно підтверджують ясні снопи, стіна стрункого, обвішаного сергами, віса.

Обережно, обходячи снопи, прямує до нас завгосп Михайленко, добрий господарник і стараний робітник, дихає важко, лице, засмагле і розпарене, випромінює радість, — він тільки встав з косарки. Вітається і якое по-своєму, хитро посміхаючись, говорить: «А що, Станіславе Антоновичу, до вечора закінчимо жнива, готуйте могорч...» І вони кінчили...

Веселий дівочий спів лунає

довкола, покриваючи собою мелодійні звуки гармошки, — робітники артілі «Победа» святкують день врожаю.

Затишний і привітний зал: проти вас, коли ви входите до помешкання, стоять чудові снопи пшениці, перевиті польовими квітами. На порозі вас вітає керівник артілі «Победа» С. А. Щербо, тисне руку, перекидається з вами веселими, жартівливими словами, просить до залу.

Свято розпочалося. Заграв духовий оркестр. Представник від Губітскомісаріату вітає членів артілі з закінченням жнив і бажає їм успіху в майбутній роботі.

п. Щербо з представницею артілі дякують німецькому провідові за керівництво та допомогу в їхній праці і підносять чудові снопи представникові від Губітскомісаріату, ортскоменданту, районному шефу, як символ багатого врожаю, як символ відданості і вірності великій справі — справі боротьби за нову, квітучу Європу.

А. К.

Після безбожницького музею і книжного магазину стане Володимирський собор знову Божим храмом

Володимирський собор, спрофанований безбожницьким большевизмом, який влаштував був тут спершу музей безбожників, а пізніше книжний магазин, передав міській комісар на Великдень Київській православної єпархії. Щодо місткості — це найбільша церква в Києві.

У соборі знаходилося багато старих друків російського і українського походження, а також дуже багато стародавньої французької, латинської, грецької і німецької літератури. Влизько 150.000 томів було складених на галереях. Книжки ці похо-

дять частинно з приватних бібліотек поміщиків, що їх зліквідували большевики.

У головній частині церкви приміщено великий магазин газет, в якому знаходилось багато часописного матеріалу з большевицьких часів. З багатьма іншими книжками вивезли були большевики всю релігійну літературу з бібліотеки Академії Наук і склали її у Володимирський собор.

Роботи над очисткою собору під наглядом керівника крайової бібліотеки проводяться вже багато тижнів. Багато вірних, головним чином жінок, зголошися добровільно до цієї праці. Сумлінно і охотно прийнялись вони за цю роботу, бо то ж за допомогою німецької влади можна буде знову віддати пограбований советами Божий храм його призначенню.

Довгим ланцюгом рук добровільних помічників мандрують зв'язані книжки і газети з собору до вантажних авт, які відвозять їх до колишньої духовної академії на Подолі, теперішнього «Книжкового магазину крайової бібліотеки», або до педагогічного інституту, який знаходиться недалеко.

Ремісники, що також зголошися добровільно до праці, розбирають опорожені полиці і складають їх на другому місці. Добре зорганізована метода праці допомагає до впорядкованого перевезення книжок.

Обидві галереї вже опорожені, і наш погляд проходить без перешкод через головну частину церкви і спочиває на великих вікнах хору з образом Богоматері.

ДРУК І ВИДАВНИЦТВО:
Друкарня і редакція, Олександрія,
Управська, 57. Відповідальний
редактор О. фон-Зорге. Завдрукар-
ню К. Юрченко.
Телер діє цілник № 1

Осудження британського повітряного терору шведською газетою

Часопис «Гельсінборге Даблад» осуджує у вступній статті під заголовком «Війна терору» у гострих словах повітряний терор союзників, який, на думку часопису, не має найменшого успіху. «Вони змагають до того, так пише часопис, щоб під загрозою бомб і терору підготувати серед населення ґрунт до розрухів.

Винищуючі нальоти на Гамбург мали на увазі не тільки військові об'єкти. Зметено з лідя землі великі частини міста тільки з тією метою, щоб до живого вразити цивільне населення. Вони не завдають собі навіть труду говорити про військові об'єкти. Ці міста, як такі, з їх мільйонним населенням разом з жінками і дітьми, з їх соціальними інституціями, лікарнями і т. д. мали бути наповнені десятками тисяч тонн бомб».